

R o z h o d n u t i e

Disciplinárny senát zložený z predsedníčky senátu JUDr. Ľudmily Škvaridlovej a členov senátu Doc. JUDr. Mgr. Martiny Gajdošovej, PhD. a JUDr. Petra Bebeja na ústnom pojednávaní dňa 13.februára 2017 v Bratislave, v disciplinárnej veci vedenej proti sudkyňi Okresného súdu X JUDr. A. E. o návrhu na začatie disciplinárneho konania podanom dňa 5.októbra 2016 podpredsedníčkou vlády a ministerkou spravodlivosti Slovenskej republiky takto

r o z h o d o l :

Podľa § 129 ods.3 z. č. 385/2000 Z. z. – o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnkov, disciplinárny senát

o s l o b o d z u j e

JUDr. A. E., nar. xxx, trvale bytom xxx, sudkyňu Okresného súdu X, spod návrhu na začatie disciplinárneho konania podaného ministerkou spravodlivosti SR na disciplinárnom senáte zo dňa 5.10.2016 č. 41049/2016-151 pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods.2 písm. g/ z. č. 385/2000 Z. z. – o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnkov, ktorého sa v zmysle podaného návrhu mala dopustiť tým, že v pridelenej právnej veci navrhovateľa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava ako súdom ustanoveného kolízneho opatrovníka maloletého E. E., nar. xxx proti odporcom 1. A. A., rod. U. a 2. E. E. o prípustnosti zapretia otcovstva vedenej na Okresnom súde X pod sp. zn. 39C 133/2013 ako zákonná sudkyňa spôsobila zbytočné prieťahy, keď vo veci nekonala, hoci bola povinná konať, v období od 3. septembra 2013 do 14. apríla 2016,

pretože sa sudkyňa závažného disciplinárneho previnenia nedopustila.

O d ô v o d n e n i e

1. Podpredsedníčka vlády a ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky podala proti sudkyňi Okresného súdu X JUDr. A. E., nar. xxx, trvale bytom xxx návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 5. októbra 2016 č. 41049/2016-151, doručený disciplinárnemu senátu dňa 5. októbra 2016 pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods.2 písm. g/ z. č. 385/2000 Z. z. – o sudcoch a prísediacich v znení neskorších zmien a doplnkov a navrhla uznať JUDr. A. E. vinnú zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods.2 písm. g/ z. č. 385/2000 Z. z. a uložiť jej disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods.5 písm. b/ cit. zákona a to zníženie funkčného platu o 50 % na dobu troch mesiacov.

Navrhovateľka disciplinárny návrh odôvodnila tým, že v pridelenej veci navrhovateľa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava ako súdom ustanoveného kolízneho opatrovníka maloletého E. E., nar. xxx proti odporcom 1. A. A., rod. U. a 2. E. E. o prípustnosti zapretia otcovstva vedenej na Okresnom súde X pod sp. zn. 39C 133/2013 ako zákonná sudkyňa spôsobila zbytočné prierahy, keď vo veci nekonala, hoci bola povinná konať v období od 3. septembra 2013 do 14. apríla 2016, teda porušila ustanovenie § 30 ods. 4 z. č. 385/2000 Z. z. – o sudcoch a prísediacich v znení neskorších zmien a doplnkov, podľa ktorého je sudca povinný vykonávať svoje povinnosti svedomite, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prierahov, ako aj ustanovenie § 6, § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, čím sa dopustila závažného previnenia podľa § 116 ods.2 písm. g/ cit. zákona a navrhla, aby disciplinárny senát uznal JUDr. A. E., sudkyňu Okresného súdu X vinnou zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods.2 písm. g/ cit. zákona a uložil jej disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods.5 písm. b/ cit. zákona a to zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie troch mesiacov.

Ďalej uviedla, že po tom, ako bola doručená sťažnosť E. E. Ministerstvu spravodlivosti SR prípisom zo dňa 8. apríla 2016 postúpilo sťažnosť v zmysle ustanovenia § 63 ods.1 z. č. 757/2004 Z. z. – o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov predsedovi Okresného súdu X na priame vybavenie. Zároveň ministerstvo spravodlivosti požiadalo predsedu okresného súdu o zaslanie spätnej informácie vo forme fotokópie odpovede na sťažnosť zaslanej sťažovateľovi. Dňa 10. mája 2016 bola ministerstvu spravodlivosti spolu

s prípisom predsedu okresného súdu doručená fotokópia jeho odpovede zo dňa 9. mája 2016, ktorou vybavil sťažnosť E. E. Na základe odpovede predsedu okresného súdu si ministerstvo spravodlivosti prípisom zo dňa 11. mája 2016 vyžiadalo príslušný spisový materiál spolu s vyjadrením bez prejednávajúcej sudkyne a predsedu súdu.

Prešetrením podnetu a oboznámením sa so spisovým materiálom navrhovateľka zistila, že na Okresnom súde X je pod sp. zn. 39C 133/2013 vedené konanie vo veci navrhovateľa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava ako kolízneho opatrovníka maloletého E. E. proti odporcom v 1.rade A. A. a v 2.rade E. E. o prípustnosti zapretia otcovstva.

Z príslušného spisu bolo zistené, že návrh na začatie konania bol doručený Okresnému súdu X dňa 3.apríla 2013 a zákonnou sudkyňou sa stala JUDr. A. E.. Sudkyňa vytýčila vo veci na deň 24.mája 2013 pojednávanie, ktorého sa zúčastnil kolízny opatrovník maloletého a odporca v 2.rade. Pojednávanie bolo odročené za účelom výsluchu odporkyne v 1.rade dožiadaným Okresným súdom X. Po vybavení dožiadania bol spis vrátený konajúcemu súdu dňa 8.augusta 2013 a dňa 2.septembra 2013 bol daný pokyn úpravou vyššej súdnej úradníčky (na č.l. 25) na predloženie spisu zákonnej sudkyňi JUDr. E. na ďalší postup. Spis bol zákonnej sudkyňi predložený dňa 3.septembra 2013.

V ďalšom období po vrátení spisu dožiadaným súdom JUDr. E. vo veci nekonala. Odporca v 2.rade E. E. písomne urgoval vybavenie veci listom zo dňa 24.marca 2014 (č.l. 26) a znova listom zo dňa 28.apríla 2014 (č.l. 27), ktorý bol súdu doručený dňa 2.mája 2014. Druhé podanie označil odporca v 2.rade ako sťažnosť o odstránenie priet'ahov a vyrozumenie o stave konania. Na tieto jeho podania nebolo žiadnym spôsobom reagované a nenasledovali žiadne úkony smerujúce k rozhodnutiu vo veci. Ďalší úkon sudkyne možno datovať až na deň 14.apríla 2016 (teda až po doručení sťažnosti E. E., ktorú Ministerstvo spravodlivosti SR odstúpilo v zmysle ustanovenia § 63 ods.1 z. č. 757/2004 Z. z. – o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov predsedovi Okresného súdu X na riadne vybavenie).

Navrhovateľka poukázala na § 2 ods.2 z. č. 385/2000 Z. z., v zmysle ktorého sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných priet'ahov, ale na základe skutočností zistených v súlade so zákonom.

Podľa ustanovenia § 30 ods. 4 cit. zákona, sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomite, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných priet'ahov; vždy upozorniť

predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôžu vybaviť bez zbytočných prietáhov.

Podľa ustanovenia § 116 ods.2 písm. g/ cit. zákona., závažným disciplinárnym previnením je zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní.

V zmysle citovaných zákonných ustanovení je sudca povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietáhov, z čoho vyplýva, že sudca by si mal organizovať svoju prácu tak, aby mal vedomosť o veciach v jeho senáte a aby nedochádzalo k zbytočným prietahom vo veciach pridelených do jeho senátu.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v súlade s ustálenou judikatúrou Ústavného súdu SR je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním vecí na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. Stav právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.

Základnou povinnosťou každého sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť sudcu vyplýva nepochybne aj z ustanovenia § 6 z. č. 99/1963 Zb. – Občiansky súdny poriadok (platného v rozhodnom období), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z ustanovenia § 100 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku (platného v rozhodnom období), podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Navrhovateľka je toho názoru, že nie je možné pripustiť ospravedlnenie takéhoto postupu ani počtom vecí v súdnom oddelení zákonnej sudkyne, a to s prihliadnutím na rozhodnutie disciplinárneho senátu vo veci vedenej pod sp. zn. 1Ds 1/2008, kde disciplinárny súd pri posudzovaní okolností, ktoré zohľadňuje pri posudzovaní prietáhov v konaní, vo vzťahu k dlhodobej pracovnej zaťaženosti sudcu, nedostatočnému personálnemu obsadeniu súdu a neprimerane vysokému nápadu vecí výslovne konštatoval, že ani takáto skutočnosť „nemá

vplyv na to, aby sudca vo veci konal bez zbytočných priet'ahov a na hodnotenie jeho konania ako disciplinárneho previnenia“.

Navrhovateľka má za to, že je potrebné brať do úvahy aj predmet namietaného konania, ktorým je rozhodovanie súdu o prípustnosti zapretia otcovstva, pričom ide o takú povahu veci (statusová), ktorá si vyžaduje osobitnú rýchlosť konania a preto by mal byť kladený dôraz na jej prednostné vybavenie. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na námietku sťažovateľa, podľa ktorej musí stále plniť súdom určenú vyživovaciu povinnosť, hoci podľa jeho názoru nie je biologickým otcom maloletého dieťaťa.

Sudkyňa JUDr. A. E. bola v označenej veci absolútne nečinná v období od 3.septembra 2013 do 14.apríla 2016 (t. j. 2 roky a 8 mesiacov). Na základe toho navrhovateľka zastáva názor, že zavinene porušila základnú povinnosť sudcu podľa ustanovenia § 30 ods.4 z. č. 385/2000 Z. z. tým, že nekonala plynulo bez zbytočných priet'ahov, čím sa dopustila závažného disciplinárneho previnenia v zmysle ustanovenia § 116 ods.2 písm. g/ cit. zákona..

Uviedla, že 6-mesačná premlčacia lehota bola dodržaná, návrh na začatie disciplinárneho konania voči JUDr. A. E. bol podaný včas, keď podnet týkajúci sa priet'ahov v konaní bol ministerstvu spravodlivosti doručený 5.apríla 2016, teda lehota uplynula dňa 5.októbra 2016.

Navrhovateľka poukázala na § 117 ods. 5 cit. zákona., v zmysle ktorého za závažné disciplinárne previnenie alebo za priestupok, ktorý má súčasne povahu závažného disciplinárneho previnenia, disciplinárny súd uloží niektoré z týchto disciplinárnych opatrení (uvedených pod písm. a/ až e/).

Navrhovateľka ďalej uviedla, že sankcia za disciplinárne opatrenie má pôsobiť nielen preventívne, ale má plniť aj represívnu funkciu, aby sa sudca v budúcnosti vyvaroval porušenia svojich povinností, konal plynule a bez priet'ahov. Závažnosť konania zákonnej sudkyne spočíva najmä v tom, že ani po doručení dvoch listov, sťažnosť zo dňa 24.marca 2014 (č.l. 26) a zo dňa 26.apríla 2014 (č.l. 27) až do vydania uznesenia dňa 14.apríla 2016 neurobila žiaden úkon vo veci sp. zn. 39C 133/2013, napriek tomu, že mala vedomosť o predmete a povahe samotného konania.

2. Disciplinárne stíhaná sudkyňa podala k návrhu vyjadrenie prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu dňa 4.novembra 2016, v ktorom uviedla, že od nástupu

do funkcie sudcu bola ako sudkyňa výrazne preťažovaná, pričom táto skutočnosť je daná dlhodobým, vysokým nápadom vecí na počet sudcov na Okresnom súde X. Na Okresnom súde X začala vykonávať funkciu sudkyne dňa 21.3.2005. V tom čase mala rozvrhom práce pridelené dve oddelenia s plným nápadom 1 : 1 a to oddelenie „22Cb“ a oddelenie „39C“ (so zvýšeným nápadom 1 : 3 do počtu 220 vecí). V tomto roku jej napadlo do uvedených oddelení spolu 845 vecí, pričom rozhodla 480 vecí. V priemere rozhodla 53,3 vecí mesačne. Napriek jej veľkej snahe o zabránenie prietáhov konaní, len z tohto roku jej zostalo 365 nerozhodnutých vecí a 538 nevybavených vecí.

Od roku 2006 jej bol rozvrhom práce zastavený nápad do oddelenia „22Cb“ a do oddelenia „39C“ bol stanovený nápad v pomere 1 : 1. Počet napadnutých nových vecí a rozhodnutých vecí v jednotlivých rokoch uviedla nasledovne.

V roku 2006 bol nápad nových vecí 416, priemerný počet nápadu nových vecí mesačne 34,6, počet rozhodnutých vecí 446 a priemerný počet rozhodnutých vecí mesačne 37. V roku 2007 nápad nových vecí 377, priemerný počet nápadu nových vecí mesačne 31,4, počet rozhodnutých vecí 440 a priemerný počet rozhodnutých vecí mesačne 36,6. V roku 2008 nápad nových vecí 296, priemerný počet nápadu nových vecí mesačne 24,7, počet rozhodnutých vecí 362 a priemerný počet rozhodnutých vecí mesačne 30,2. V roku 2009 nápad nových vecí 437, priemerný počet nápadu nových vecí mesačne 36,5, počet rozhodnutých vecí 361 a priemerný počet rozhodnutých vecí mesačne 30. V roku 2010 bol nápad nových vecí 422, priemerný počet nápadu nových vecí mesačne 35, počet rozhodnutých vecí 423 a priemerný počet rozhodnutých vecí mesačne 35. V roku 2011 nápad nových vecí 477, priemerný počet nápadu nových vecí mesačne 39,75, počet rozhodnutých vecí 561 a priemerný počet rozhodnutých vecí mesačne 46,75. V roku 2012 nápad nových vecí 263, priemerný počet nápadu nových vecí mesačne 21,91, počet rozhodnutých vecí 274 a priemerný počet rozhodnutých vecí mesačne 22,8. V roku 2013 nápad nových vecí 490, priemerný počet nápadu nových vecí mesačne 40,83, počet rozhodnutých vecí 392 a priemerný počet rozhodnutých vecí mesačne 32,66. V roku 2014 nápad nových vecí 534, priemerný počet nápadu nových vecí mesačne 44,50, počet rozhodnutých vecí 569 a priemerný počet rozhodnutých vecí mesačne 47,40. V roku 2015 nápad nových vecí 746, priemerný počet nápadu nových vecí mesačne 62,16, počet rozhodnutých vecí 804 a priemerný počet rozhodnutých vecí mesačne 67.

Ďalej uviedla, že z uvedeného prehľadu vyplýva že od 21.3.2005 do konca roku 2015 jej bolo pridelených 5.303 vecí (v priemere to vychádza 41,10 vecí mesačne), pričom ňou bolo rozhodnutých 5.112 vecí (v priemere to vychádza 39,62 vecí mesačne).

Tento prehľad poukazuje na obrovskú zaťaženosť sudkyne od nástupu do výkonu jej funkcie a tento prehľad dokladuje aj obrovskú mieru jej pracovitosti. Za predpokladu, že ak by sa jej činnosť rozložila na pracovné dni, je možno dospieť k záveru, že sudkyňa v každý pracovný deň rozhodla v priemere skoro dve veci. Túto skutočnosť treba brať aj v kontexte toho, že inštančným nadriadeným Krajským súdom v X bolo za celú dobu funkcie sudcu podľa jej vedomostí zmenených alebo zrušených pomerne málo jej rozhodnutých vecí, čo vyplýva tiež zo štatistického výkazu sudcu od roku 2011 do roku 2015 (od roku 2012 zverejnený na stránke MS SR).

Uviedla, že permanentne poukazovala na neprimeranú zaťaženosť, o čom svedčí list zo dňa 1.8.2005, 6.8.2007, 25.3.2008, 15.3.2011 a 14.8.2014, adresovaný predsedovi Okresného súdu X. Vo všetkých týchto listoch poukazovala na neprimeraný počet pridelených vecí, pričom táto skutočnosť jej bránila plynulému vykonávaniu úkonov v pridelených veciach. Osobitne poukázala na list zo dňa 14.8.2014, v ktorom uviedla, že „V súčasnosti má v senáte pridelených a nevybavených spolu cca 496 vecí (podľa stavu k 30.6.2014) v hlavnej agende. Mnohé z vecí predstavujú aj reštančné veci, ktoré sa nepodarilo vybaviť do dnešného dňa“.

Porušenie povinnosti, ktorá sa dáva za vinu sudkyňi nie je možné posudzovať bez zreteľa na reálny stav. Je pravda, že podľa § 30 ods. 4 z. č. 385/2000 Z. z. je povinnosťou každého sudcu konať v pridelených veciach plynulo bez zbytočných prietáhov. V tomto ustanovení je však tiež uvedené, že je povinnosťou sudcu upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich sudca nemôže vybaviť bez zbytočných prietáhov.

Z vyššie uvedených listov vyplýva, že sudkyňa viackrát upozorňovala na existujúcu situáciu, napriek tomu stav pokračoval naďalej.

Sudkyňa sa snažila vykonávať svoje povinnosti napriek vysokému a trvalému zaťaženiu čo najlepšie. Počas výkonu funkcie sudcu bola práceneschopná len dvakrát v trvaní maximálne dvoch týždňov z dôvodu operačných zákrokov. Naplno využívala pojednávacie dni. Už z počtu vybavených vecí je zrejmé, že nepracovala len počas pracovných dní a svoju prácu vykonávala aj počas víkendov a voľných pracovných dní. Poukázala na to, že podľa § 39 ods.1 z. č. 385/2000 Z. z. je pracovný čas maximálne 40 hodín týždenne. Pri vyššie

uvedenom nápade nebolo možné sa zmestiť do takto nastaveného týždenného pracovného času, vzhľadom na počet vecí sudkyňa pracovala a doteraz pracuje výrazne nad tento stanovený čas, aby bola schopná konať spôsobom, ktorý jej zákon prikazuje.

V právnom štáte nie je možné, aby štát uložil sudcovi v postavení vykonávateľa štátnej moci povinnosti bez toho, aby zabezpečil a garantoval možnosť ich výkonu. Sudkyňa znovu zdôrazňovala, že len v roku 2005 jej napadlo 845 vecí, časť ktorých musela vybavovať aj v nasledujúcich rokoch. Pri takto veľkom počte je preto veľmi obtiažne systematicky sa venovať všetkým veciam, dôkladne ich evidovať a sledovať. Za predpokladu, že má sudca v oddelení neustále približne 400 až 500 nevybavených vecí (v októbri 2016 znížený na 315 nevybavených vecí), bez dostatočného personálneho vybavenia nie je schopný všetky tieto veci neustále evidovať. Sudkyňa veci vybavuje priebežne, pričom sa môže stať a je aj pochopiteľné, že v niektorej z nich nebude konať dlhšie obdobie.

V tejto súvislosti treba rozlišovať aj nečinnosť súdu vo vzťahu zodpovednosti k účastníkom konania a disciplinárnej zodpovednosti konkrétneho sudcu. Za nečinnosť v konaní je vo vzťahu k účastníkom vždy zodpovedný štát. Ten má urobiť také opatrenia, aby k nečinnosti nedochádzalo. Pokiaľ však ide o disciplinárnu zodpovednosť sudcu vo vzťahu k nečinnosti, ten môže byť zodpovedný len za predpokladu, že objektívne nekoná. V tejto súvislosti poukázala na listy Sudcovskej rady pri Okresnom súde X adresované ministerke spravodlivosti SR zo dňa 15.3.2011, zo dňa 13.12.2011, vo veci žiadosti o prijatie opatrení v súvislosti s nerovnomernou zaťaženosťou jednotlivých súdov, ako aj na list adresovaný prezidentovi Slovenskej republiky v súvislosti so schválením vládneho návrhu zákona dňa 21.10.2014, ktorým sa menil a dopĺňal zákon č. 244/2002 Z. z. – o rozhodcovskom konaní a zákona č. 371/2004 Z. z. - o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a zákona č. 99/1963 Zb. – Občiansky súdny poriadok, na základe ktorého sa Okresný súd X stal od 1.1.2015 jedným z troch prvostupňových súdov s územnou pôsobnosťou pre celý západoslovenský kraj s kauzálnou príslušnosťou vo veciach rozhodcovského konania.

Ďalej uviedla, že o nečinnosti sudcu sa nedá hovoriť v prípade, že sudca rozhodne v priemere 36,62 vecí mesačne. Takýto sudca koná plynulo a bez zbytočných priesťahov. O jeho disciplinárnej zodpovednosti by sa dalo hovoriť len za predpokladu, že by neuskutočňoval jednotlivé úkony z dôvodov na svojej strane. Sudkyňa je veľmi aktívnou sudkyňou a podľa jej vedomostí sa nachádza medzi sudcami vybavujúcimi civilno-právnu agendu na Okresnom súde X na popredných miestach..

Pri prejednávani a posudzovaní tejto veci bude potrebné vychádzať aj z materiálnych prameňov práva; na jednej strane štát vytvára systém, v ktorom sudca nie je objektívne schopný plynule vybavovať svoju agendu, systémovo si rozvrhnúť svoj výkon práce; na druhej strane tento štát má tendenciu sankcionovať za porušenie toho, čo sa objektívne zo strany sudcu nedá docieľiť a zabezpečiť.

Za predpokladu, že je právnou normou uložená povinnosť, ktorá pri vynaložení najväčšej snahy nemôže byť splniteľná, nie je možné vyvodzovať zodpovednosť za jej nesplnenie od osoby, ktorá ju objektívne nemohla splniť. Treba si uvedomiť, že pokiaľ má sudca 400 až 500 vecí nevybavených, nie je možné, aby rovnomerne a bez prietahov vykonával úkony v každom jednotlivom spise. Pri veľkom zaťažení sa nedá vylúčiť, že v niektorej veci nebude sudca konať dlhšie obdobie. To neznamená, že nekoná plynulo bez zbytočných prietahov. Zo strany sudkyne podľa § 30 ods. 4 z. č. 385/2000 Z. z. totiž nejde o zbytočné prietahy, takéto prietahy sú spôsobené tým, že sudcovi je pridelený počet vecí, ktoré aj pri významnom prekročení maximálneho pracovného času nemôže stíhať. Preto je pri posudzovaní tohto skutku analyzovať nielen porušenie citovaných predpisov, čo v základnej rovine nie je spochybnené, ale je potrebné skúmať zavinenie, ktoré je determinujúce a v konkrétnych prípadoch ho možno preukázať subjektívnymi a objektívnymi okolnosťami prípadu, pričom konkrétnou analýzou možno jednoznačne konštatovať, že vo vzťahu k okolnosti, či sudkyňa chcela porušiť uvedené predpisy alebo nie platí jednoznačný záver, že tieto okolnosti z aspektu jej pozitívnej vôle nie sú ničím preukázané.

Vzhľadom na vyššie uvedené všetky skutočnosti sa právny zástupca domnieva, že nedošlo k zbytočným prietahom zo strany JUDr. A. E., naopak plnila si svoje povinnosti svedomito a prietahy boli spôsobené štátom nezabezpečením takéto systému, ktorý by JUDr. A. E. umožňoval konať plynulo, rýchlo v súlade s § 30 ods. 4 z. č. 385/2000 Z. z., § 10 a § 100 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku. O svedomitom prístupne svedčí aj tá skutočnosť že sudkyňa v zmysle s § 30 ods.4 z. č. 385/2000 Z. z. upozorňovala na vzniknutý stav. Vzhľadom k tomu sa sudkyňa nedopustila disciplinárneho previnenia a jej právny zástupca navrhol, aby ju disciplinárny senát spod návrhu oslobodil.

3. Právny zástupca disciplinárne stíhanej sudkyne na pojednávaní uviedol, že aj pri rešpekte k spoločenskej požiadavke, ktorou je výkon sudcu bez prietahov zdôrazňuje, že

vždy je potrebné analyzovať štyri znaky skutkovej podstaty. Nejde len o objektívny znak, čo sa v základnej rovine nedá rozporovať, ale aj o subjektívne zavinenie. Spoločenská požiadavka je na strane jednej, aj keď legitímnosť nemožno spochybňovať, je potrebné prihliadať aj na podmienky sudkyne v práci. Je všeobecne známe, že spoločnosť nevie vytvoriť sudcom adekvátne podmienky a domnieva sa, že v tomto disciplinárnom konaní je posudzovaný kvalitný a výkonný sudca, ktorého je možno nazvať robotníkom justície. Skutočnosť, že prietahy boli spôsobené len enormným zaťažením, ale aj okolnosťami, ktoré sú zachytené v zápisnici, teda spisy boli mimo Okresného súdu X, je možno konštatovať, že je tu spoluvina administratívy príslušného súdu. Je presvedčený, že stíhať sudkyňu disciplinárne, resp. ju trestať disciplinárne by bolo v rozpore, pretože sa nedopustila disciplinárneho previnenia, tento prietah nemožno považovať za disciplinárne previnenie a navrhol oslobodiť sudkyňu spod disciplinárneho návrhu.

4. Disciplinárne stíhaná sudkyňa na pojednávaní uviedla, že došlo vo veci k prietahu v konaní, ale zdôraznila, že Okresný súd X je dlhodobo preťažený. V roku 2012 chýbalo na okresnom súde 7 sudcov. Vzhľadom na takúto situáciu, sudcovia žiadali Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky a o zvýšenie počtu sudcov, resp., aby každý sudca mal jedného vyššieho súdneho úradníka. Tieto žiadosti boli podávané v rokoch 2011 až 2013. Jeden vyšší súdny úradník pripadol na dvoch až troch sudcov. Aj vyšším súdnym úradníkom pribudla práca, rozhodujú o súdnych poplatkoch, o náhrade trov konania..., preto si niektoré úkony vykonávajú sudcovia sami, hoci by ich mali vykonávať vyšší súdny úradníci. Počas jej 13-ročnej sudcovskej praxe pracovala s 5 až 6 asistentkami, tiež aj s vyššími súdnymi úradníkmi, ktorých bolo potrebné zaučiť. Táto situácia migrácie vyplýva aj z ich ohodnotenia. Aktuálne má nevybavených 290 spisov a cez 100 spisov nerozhodnutých. Jej úmyslom nebolo robiť vo veci prietah v konaní. Vedela o urgenciách sťažovateľa E. E. z 24.3.2014 a zo dňa 28.4.2014, ale konala až vtedy, keď sa objavil spis, lebo spis bol omylom niekde inde a nebol jej predložený. Hoci oznamovala predsedovi súdu neprímeranú zaťaženosť aj to, že nestíha vybavovať veci bez prietahov, žiadne opatrenie predseda súdu neurobil, nakoľko to nebolo možné, lebo na súde chýbali sudcovia. Takéto upozornenia ako dávala ona, podávali aj ostatní sudcovia. Predseda súdu ich informoval, že žiadal zvýšiť počet sudcov aj administratívny aparát. Po predložení príslušného spisu sudkyňa robila ďalšie úkony. Uviedla, že Okresný súd X je najzaťaženejší súd v X

a vzhľadom na takúto zaťaženosť bola v práci cez pracovný týždeň od 7.30 hod. do 18.00 hod. a pracovala aj cez víkend a voľné dni. Má prácu na doma, ktorú nevyužíva. Nemala v tom čase žiadne problémy v osobnom živote. Jej zdravotný stav je dobrý. V priebehu výsluchu si sudkyňa spomenula, že navrhovateľ vo veci, kde boli prietahy sp. zn. 39C 133/2013 Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, ktorý podal na súd návrh na zapretie otcovstva uviedol v návrhu nesprávne skutočnosti, na základe týchto skutočností mala pripojiť spis, ktorý tejto veci predchádzal, išlo o spis o upravenie práv a povinností k maloletému dieťaťu, ktorý sa nachádzal na Okresnom súde X. Dňa 18.4.2013 Okresný súd X dal úpravu, pripojiť dva spisy sp. zn. 17P 314/2009 a sp. zn. 22P 127/2006, išlo o úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu. Spis sp. zn. 17P 314/2009 bol spis o povolenie o zapretie otcovstva, bol zapísaný v poručenskom oddelení, z neho bol vylúčený do oddelenia „C“ a bol zapísaný ako spis pod č. k. 39C 133/2013. Konanie pod sp. zn. 17P 314/2009 bolo skončené inak, lebo bolo nesprávne zapísané. Z tohto dôvodu vznikol prietah v konaní. Vyjadрила ľútosť nad tým, čo sa stalo, nebolo jej úmyslom robiť prietah v konaní.

5. Zástupkyňa navrhovateľa zotrvala na podanom návrhu a dodala, že navrhovateľ nespochybňuje pracovitosť sudkyne, ale poukázala na to, že sudkyňa od 3.9.2013 do 15.4.2016 nekonala, spis bol u sudkyne od 3.9.2013 do 15.4.201 a , bol vedený na ňu, čo vyplýva z manažmentu. Boli podané dve sťažnosti a až po poslednej sťažnosti sudkyňa nariadila znalecké dokazovanie a konala. Začala konať až vtedy, keď sťažovateľ podal sťažnosť na ministerstvo spravodlivosti, ktorá bola postúpená dňa 8.4.2016 na Okresný súd X predsedovi súdu. Tejto sťažnosti predchádzali dve podania sťažovateľa týkajúce sa prietahov v konaní. Vec, kde boli prietahy v konaní nie je skutkovo a právne zložitá, takže, ak by sudkyňa mala vec u seba, určite by konala skôr. Sudkyňa je zaťažená, je to objektívna skutočnosť, túto skutočnosť navrhovateľ nespochybňuje, ale sudkyňa nekonala viac ako dva roky. Preťaženosť sudkyňu nezavaruje zodpovednosti za prietahy v konaní, ktoré mala.

6. Z obsahu spisu Okresného súdu X sp. zn. 39C 133/2013, z návrhu na konanie o prípustnosti zapretia otcovstva, podaný dňa 2.4.2013 vyplýva, že uznesením č. k. 17P 314/2009 zo dňa 1.10.2009 Okresný súd X ustanovil maloletému E. E., nar. xxx, bytom xxx kolízneho opatrovníka Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny X pri zastupovaní v konaní o prípustnosti zapretia otcovstva.

E. E., nar. xxx uznal otcovstvo k maloletému E. E. súhlasným vyhlásením rodičov pred matrikou. V konaní č. k. 22P 127/2006 o úprave rodičovských práv a povinností Okresný súd X zo dňa 13.6.2006 zveril maloletého E. matke a otca zaviazal platiť na jeho výživu mesačne sumou 30 % zo sumy životného minima, vždy do 15-teho dňa v každom mesiaci vopred k rukám matky. Na tomto konaní E. E. tvrdil, že nie je biologickým otcom maloletého E. a z toho dôvodu odmietol platiť výživné, ktoré mu stanovil súd. Nikdy nepožiadaval o zapretie otcovstva a z toho dôvodu potvrdil Krajský súd X č. k. 11CoP 231/2006 rozsudok Okresného súdu X zo dňa 13.6.2006.

Až dňa 17.9.2009 požiadal otec maloletého Okresný súd X o ustanovenie kolízneho opatrovníka na konanie o prípustnosti zapretia otcovstva. Vzhľadom k tomu, že E. E. svoje otcovstvo voči maloletému E. popiera, návrh na zapretie otcovstva bude v prospech maloletého.

Ďalej z obsahu spisu vyplýva, že E. E. dňa 6.5.2013 podal vyjadrenie k návrhu o prípustnosti zapretia otcovstva. Ďalej z korešpondencie spisu vyplýva, že prvé pojednávanie bolo určené na deň 24.5.2013, ktoré bolo odročené za účelom výsluchu odporkyne v 1.rade dožiadaným súdom na Okresný súd X, kde odporkyňa v 1.rade A. A. mala trvalý pobyt. Spis bol zaslaný dňa 20.6.2013 na Okresný súd X za účelom výsluchu odporkyne v 1.rade.

E. E. písomným podaním zo dňa 24.3.2014 požiadal Okresný súd X o oznámenie v akom štádiu sa vec nachádza a odstránenie prietáhov v konaní. Ďalšie podanie o zistení stavu veci podal dňa 28.4.2014 a žiadal odstrániť prietahy v konaní.

Okresný súd X dňa 14.apríla 2014 vydalo uznesenie, ktorým nariadil znalecké dokazovanie súdnym znalcom z odboru genetiky, odvetvie – analýza DNA. Znaleckému dokazovaniu predchádzala sťažnosť E. E. zo dňa 4.apríla 2016, adresovaná Ministerstvu spravodlivosti SR vo veci prietáhov v konaní.

7. Z písomného vyjadrenia k sťažnosti predsedu Okresného súdu X zo dňa 25.5.2016 vyplýva, že po oboznámení sa s obsahom spisu predseda súdu zistil, že zákonný sudca vo veci konal bez prietáhov do septembra 2013. Vzhľadom na vysoký počet vecí, s ktorými sudca pracuje, v oddelení došlo k istým objektívnym dôvodom, pre ktoré sudca vo veci nekonal. Súd vo veci dňa 14.4.2016 nariadil znalecké dokazovanie. V čase tohto vyjadrenia mala sudkyňa JUDr. A. E. vo svojom oddelení 39C, počet 297 vecí a aj napriek

tomuto množstvu spisov patrí medzi zodpovedných sudcov, ktorí maximálne využívajú pojednávacie dni, rozhodnutia vo veci vyhotovuje včas, na vysokej kvalitnej úrovni a pracuje aj počas víkendov. Z tohto dôvodu vzhľadom na ojedinelosť zisteného prietahu v konaní predseda okresného súdu neuvažoval podať návrh na disciplinárne konanie.

8. Z predložených listinných dôkazov súd ďalej zistil, že sudkyňa JUDr. A. E. (ďalej len sudkyňa) upozornila na neprimeraný počet pridelených vecí podľa Rozvrhu práce na rok 2005 predsedu Okresného súdu X listom zo dňa 1.8.2005, listom zo dňa 6.8.2007, listom zo dňa 25.3.2008, listom zo dňa 15.3.2011, listom zo dňa 14.8.2014. Z týchto podaní vyplýva, že sudkyňa požiadala o prehodnotenie pracovnej zaťaženia sudcov a prijatie príslušných opatrení vzhľadom na neprimeranú záťaž, ktorá je dlhodobá. V upozornení na neprimeraný počet pridelených vecí zo dňa 14.8.2014 upozornila, že je neprimerane zaťažená už viac ako 8 rokov a poukázala na to, že každý sudca má svoje limity a po nikom nemožno požadovať, aby sa nie krátkodobo, ale trvalo pracovne prepínal, vystavoval sa nezvládnuteľným stresom a v prospech nadštandardného plnenia pracovných úloh dlhodobo úplne potláčal svoj súkromný život. Z dôvodu nadmernej zaťaženia nie je schopná robiť všetky úkony potrebné bezodkladne tak, akoby zodpovedalo potrebám každého jednotlivého konania a najmä záujmov účastníkov, na čo možno najrýchlejšom rozhodnutí vo veci.

9. Sudcovská rada Okresného súdu X podala na ministerstvo spravodlivosti návrh na prijatie opatrení v súvislosti s nerovnomernou zaťaženosťou jednotlivých súdov, v nadväznosti na žiadosť o urgentné zabezpečenie rovnakých pracovných podmienok pre výkon funkcie sudcu na Okresnom súde X zo dňa 15.3.2011 a opakovane požiadala o riešenie situácie aj listom 28.10.2014 prezidenta Andreja Kisku.

Ministerstvo spravodlivosti reagovalo na list sudcovskej rady a oznámil, že Ministerstvo spravodlivosti SR pripravuje optimalizáciu počtu sudcov a k ním prislúchajúceho určenia miest vyšších súdnych úradníkov na okresných súdoch Slovenskej republiky a v rámci tohto procesu zvažuje ministerka spravodlivosti personálne posilnenie viacerých okresných súdov, medzi nimi aj Okresný súd X.

10. Podľa § 30 ods. 4 z. č. 385/2000 Z. z. – o sudcoch a prísediaciach v znení neskorších zmien a doplnkov, sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito,

v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných priet'ahov, vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných priet'ahov.

11. Podľa § 116 ods.2 písm. g/ cit. zákona, závažným disciplinárnym previnením je zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok priet'ahy v súdnom konaní.

12. Podľa § 120 ods.7 cit. zákona, návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať na disciplinárnom senáte do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení, najviac však do dvoch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia a ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa sudca dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok priet'ahy v súdnom konaní, najneskôr do štyroch rokov odo dňa spáchania tohto disciplinárneho previnenia. Ak ide o priestupok alebo konanie, ktoré môže byť postihnuté sankciami podľa osobitných predpisov, môže inak oprávnený orgán odovzdať alebo postúpiť vec orgánu uvedenému v odseku 3 do jedného roka odo dňa jeho spáchania, inak návrh na disciplinárne konanie nemožno podať, lehoty na podanie tohto návrhu uvedené v predchádzajúcej vete musia byť v tomto prípade zachované.

13. Disciplinárny senát v prvom rade skúmal, či návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný pred uplynutím premlčacích lehôt ustanovených v § 120 ods. 7 z. č. 385/2000 Z. z..

Disciplinárny senát mal za preukázané, že sťažnosť sťažovateľa E. E. bola podaná na ministerstvo spravodlivosti, navrhovateľovi 5.apríla 2016 a navrhovateľ podal návrh na začatie disciplinárneho konania dňa 5.10.2016, teda návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný pred uplynutím 6-mesačnej premlčacej subjektívnej lehoty a rovnako aj pred uplynutím objektívnej 4-ročnej premlčacej lehoty.

14. Disciplinárny senát ďalej skúmal, či sudkyňa skutočne porušila ustanovenie § 30 ods.4 z. č. 385/2000 Z. z. a či svojim konaním, resp. nekonaním naplnila skutkovú podstatu závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods.2 písm. g/ z. č. 385/2000 Z. z., ako je to uvedené v disciplinárnom návrhu navrhovateľa.

Z obsahu spisu tak, ako disciplinárny senát uviedol už vyššie a tiež oboznámením sa so spisom Okresného súdu X sp. zn. 39C 133/2013 mal disciplinárny senát za preukázané, že sudkyňa v danej veci nekonala od 3.septembra 2013 do 14.apríla 2016, teda viac ako dva roky. Nevykonala žiaden procesný úkon a to ani v čase, keď boli podané sťažnosti zo strany sťažovateľa E. E. 24.3.2014 a 28.4.2014, ale konala až po sťažnosti sťažovateľa adresovaná ministerstvu spravodlivosti dňa 4.4.2016, potom nariadila znalecké dokazovanie uznesením zo dňa 14.4.2016. Z výpovede sudkyne vyplynulo, že niektoré skutočnosti uvedené v návrhu o povolenie o zapretie otcovstva vo veci sp. zn. 39C 133/2013 neboli úplné, resp. neboli pravdivé, nakoľko v tejto veci neboli pripojené spisy č. k. 17P 314/2009, kde uznesením zo dňa 1.10.2009 bol ustanovený kolízny opatrovník v konaní o prípustnosti zapretia otcovstva a v ďalšom spise č. k. 22P 127/2006, keďže sťažovateľ E. E. uznal otcovstvo k maloletému E. E. súhlasným vyhlásením rodičov pred matrikou, v tomto konaní súd upravil práva a povinnosti k maloletému, zveril maloleté dieťa do starostlivosti matky a otca zaviazal platiť na jeho výživu mesačne sumou 30% zo sumy životného minima. V tomto konaní práve sťažovateľ tvrdil, že nie je biologickým otcom a odmietal platiť výživné, ale nepožiadal o zapretie otcovstva. Tak ako disciplinárny senát uviedol, uvedené spisy neboli pripojené k spisu, sp. zn. 39C 133/2013, uvedené skutočnosti sa spomínajú len v návrhu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava o prípustnosti zapretia otcovstva E. E. voči maloletému E. E. Tieto skutočnosti potvrdila aj sudkyňa a vyplýva to aj z tohto návrhu, že spisy neboli pripojené, len uznesenie Okresného súdu X o ustanovení opatrovníka v konaní č. k. 17P 314/2009. Príslušné spisy sa na okresnom súde hľadali, spis jej nebol predložený v období, keď nekonala a pre množstvo vecí zrejme neustriehla, že spis za uvedené obdobie u seba nemala. Podľa jej vyjadrenia spisy sa hľadali a boli na Okresnom súde X. Až po doručení sťažnosti sťažovateľa E. E. konala a nariadila znalecké dokazovanie. Jej úmyslom nebolo robiť vo veci prietahy, ale vzhľadom na množstvo vecí v senáte v tom období, túto vec neustriehla a ani po dvoch podaniach sťažovateľa zo dňa 24.3.2014 a 28.4.2014 nekonala, keďže príslušné spisy neboli pripojené k spisu č. k. 39C 133/2013.

15. Na základe vyhodnotenia jednotlivých dôkazov jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti dospel disciplinárny senát k záveru, že sudkyňa, proti ktorej podaný návrh na začatie disciplinárneho konania smeruje sa v danom prípade nedopustila disciplinárneho

previnenia kladeného jej podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania za vinu a preto ju podľa § 129 ods.4 z. č. 385/2000 Z. z. oslobodil.

16. Disciplinárny senát poukazuje na to, že je viazaný skutkom uvedeným v podanom návrhu a podľa § 150 ods.2 z. č. 385/2000 Z. z. v spojení s § 278 ods.1 Trestného poriadku, t. j. opísanie v skutkovej vete podaného návrhu na začatie disciplinárneho konania, vrátane jeho vymedzenia, čo do porušenia konkrétnej povinnosti, ktoré má byť disciplinárnym previnením, pričom v danom prípade v zmysle podaného návrhu má disciplinárne stíhaná sudkyňa spáchať disciplinárne previnenie zavineným porušením povinností sudcu vyplývajúcej z ustanovenia § 30 ods.4 z. č. 385/2000 Z. z., ktorého sa mala dopustiť takým spôsobom, že bola povinná konať, ale nekonala v období od 3.septembra 2013 do 14.apríla 2016, čím vlastnou nečinnosťou spôsobila zbytočné prietahy v konaní sp. zn. 39C 133/2013.

Povinnosťou sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v konaní, aby čo najskôr odstránil stav právnej neistoty účastníkov, kvôli ktorému sa obrátil na súd. Táto povinnosť sudcu vyplýva z čl. 48 ods.2 Ústavy SR, ako aj z ustanovení OSP platného v čase vydania meritórneho rozhodnutia, podľa ktorého akonáhle sa konanie začalo, mal sudca v ňom postupovať aj bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, čo sa v tomto prípade nestalo. Súd zobral do úvahy námietky sudkyne, že spisy súvisiace s vecou č. k. 17P 314/2009, predovšetkým spis č. k. 22P 127/2006, ktorými sa upravovali práva a povinnosti k maloletému dieťaťu, ktorý rozsudok bol aj potvrdený Krajským súdom X, sa nenachádzal na Okresnom súde X, tento sa hľadal a bol na Okresnom súde X. Z dôvodu, že spis sp. zn. 39C 133/2013 sudkyňa nemala u seba, resp. nebol predložený a vzhľadom na veľké množstvo spisov, ktoré mala v tom čase v senáte, neustriehla, že príslušný spis jej predložený nebol a sudkyňa nekonala. Tým boli spôsobené prietahy v konaní, že sudkyňa nekonala viac ako dva roky, pričom nebolo jej úmyslom robiť vo veci prietahy, lebo ide o sudkyňu, ktorá je výkonná, ktorá patrí medzi najvýkonnejších sudcov na Okresnom súde X, čo napokon vyplýva aj z hodnotenia predsedu Okresného súdu X. Ide o zodpovednú sudkyňu, ktorá využíva pojednávacie dni, jej rozhodnutia sú na vysokej kvalitnej úrovni a pracuje aj počas víkendov a tiež aj využíva fond pracovnej doby a pracuje v pracovné dni až do 18.00 hod. a cez víkend. Sudkyňa od roku 2006 do roku 2015 vybavovala v priemere od 30 do 67 vecí mesačne, o jej zaťažnosti svedčí aj ročný

štatistický výkaz od roku 2011, 2012, 2013, 2014 a 2015 a tiež rozhodnuté veci od roku 2013 až do roku 2016. Len v roku 2013 rozhodla 392 vecí, v roku 2014 568 vecí, v roku 2015 800 vecí a v roku 2016 516 vecí. Sudkyňa bola v tom období nadmerne zaťažená, ale rovnako bola vysoká zaťaženosť aj u ostatných sudcov, o čom svedčí výkaz o skončených veciach. Sudkyňa upozorňovala predsedu súdu na neprimeranú záťaž, rovnako tak urobili aj ďalší sudcovia tohto súdu a tiež aj Sudcovská rada Okresného súdu X sa obrátila na riešenie personálnych vecí pre dlhodobú neprimeranú zaťaženosť všetkých sudcov. Sudkyňa si týmto splnila svoju povinnosť vyplývajúcu jej zo zákona č. 385/2000 Z. z. a žiadala prijatie príslušných opatrení, ale vzhľadom k tomu, že aj ostatní sudcovia boli neprimerane zaťažení, predseda súdu žiadne opatrenie neprijal. O tejto situácii informovala aj prezidenta Slovenskej republiky aj ministerstvo spravodlivosti.

Vzhľadom na neprimeranú záťaž sudkyne v rozhodnom období, kedy mala nápad v roku 2013 490 vecí, v roku 2014 534 vecí a v roku 2015 746 vecí a rozhodla v roku 2013 392 vecí, v roku 2014 569 vecí a v roku 2015 804 vecí, čo v priemere vychádza od 30 do 67 vecí mesačne, súd túto skutočnosť zobral do úvahy a dospel k záveru, že nečinnosť sudkyne bola spôsobená jednak preťaženosťou sudkyne, ktorú oznamovala predsedovi súdu, jednak tým, že spis nemala predložený viac ako dva roky, keďže súvisiace spisy neboli pripojené ku spisu sp. zn. 39C 133/2013, resp. sa tieto nenachádzali na Okresnom súde X. Došlo k prietahom v konaní, kde mala zavinenie aj administratíva, nakoľko táto je zodpovedná za vedenie spisov a predkladanie spisov príslušnému sudcovi.

Disciplinárny senát považuje za podstatné uviesť, že o nečinnosti sudkyne sa nedá hovoriť, ak rozhodne mesačne v priemere 36,62 vecí, čo vyplýva z rozboru, ktorý je podložený štatistickými výkazmi. Disciplinárne zodpovedná sudkyňa by bola vtedy, ak by neuskutočňovala jednotlivé úkony z dôvodov na jej strane, resp. jej zavinením. Z uvedeného potom vyplýva, že sudkyňa objektívne nemohla splniť svoju povinnosť a konať rovnomerne a bez prietahov a robiť úkony v každej jednotlivéj veci pri takej záťaži, ako v rozhodnom období mala. Disciplinárny senát je toho názoru, že zo strany sudkyne nedošlo k zbytočným prietahom, plnila si svoje povinnosti svedomite a prietahy boli spôsobené jednak veľkou zaťaženosťou sudkyne, čo jej neumožňovalo konať plynulo a rýchlo v súlade s § 30 ods.4 z. č. 385/2000 Z. z., pričom disciplinárny senát poukazuje aj na to, že sudkyňa bola dlhodobo pracovne zaťažená, súd bol nedostatočne personálne obsadený, mala neprimerane vysoký nápad, aby mohla konať bez zbytočných prietahov. Súd tiež poukazuje na pozitívne

hodnotenie sudkyne predsedom Okresného súdu X. Disciplinárny senát na záver uvádza, že dodržiavanie povinnosti, aby sudca konal bez zbytočných priet'ahov, možno od sudcu spravodlivo žiadať len vtedy, ak výkonnou mocou sú vytvorené všetky potrebné personálne a materiálne predpoklady pre jej riadny výkon. Sudca musí byť v prvom rade primerane zaťažený, aby mohol vo všetkých veciach vo svojom senáte konať bez priet'ahov, resp. v lehotách primeraných vzhľadom na rozsiahlosť, štruktúru a náročnosť tej ktorej veci.

Disciplinárny senát záverom poukazuje na to, že každý sudca má svoje limity a nie je možné od neho požadovať, aby sa dlhodobo pracovne prepínal, vystavoval sa stresom a potlačoval svoj osobný a rodinný život na úkor plnenia pracovných povinností.

17. Na základe vyššie uvedených skutočností súd sudkyňu spod návrhu na disciplinárne konanie oslobodil.

POUČENIE: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa, keď sa rozhodnutie odvolateľovi doručilo. Odvolanie treba podať na disciplinárnom senáte, včas podané odvolanie má odkladný účinok.

V Bratislave, dňa 13.februára 2018

JUDr. Ľudmila Škvaridlová
predsedníčka disciplinárneho senátu

Za správnosť:

Mgr. Zuzana Dimmelová